

maae conciperes af forskjellige Mænd, og Principet om den individuelle Frihed vil derfor, Alt vel overveiet, medføre, at der i de forskjellige Lovforslag billigtvis ikke kan fordres en eensartet Retsskrivning; men gaaer man endnu et Skridt videre og spørger, om der da skal fordres den samme Retsskrivning i det samme Lovforslag, saa begynder det aabenbart at knibe mere, og kommer man endelig til at forlange, at der skal følges samme Retsskrivning i samme Paragraph, saa er Fordringen dog vistnok bragt til et Minimum, som det er vanskeligt at forlade. Men lad os nu see hen til § 39, som har til Overtskrift: „Salg ved Auktion“. I denne Overtskrift staaer Auction med k, og samme Skrivemaade er fulgt i Paragraphens anden Linie, men kommer man til 5te Linie, saa vil man see Ordet „forauctionere“ skrevet med c, men i 6te Linie skrives det med k; gaaer man saa til Paragraphens andet Affnit, saa finder man der en mærkelig Consequens, idet saavel Ordet „Auction“ som Ordet „forauctionere“ begge ere skrevne med c, men i tredje Affnit er altsaa Ordet Auction skrevet med k; endelig er i andet Affnits første Linie Ordet „Landvæsenprodukt“ skrevet med k, medens Ordet „Producenten“ er skrevet med c. Jeg skal henstille, om det dog ikke er temmelig meget.

**Indenrigsministeren:** Det ærede Medlem har aabenbart fuldkommen Ret, men Ulykken er, at der her ikke alene er Spørgsmaal om Skrивeren, men ogsaa om Correcturen, og det er ikke altid Tilfældet, at der leevnes tilstrækkelig Tid til at læse den allernødtigste Correctur paa de mange Lovforslag; men jeg formoder, at naar vi maae være saa lykkelige at komme til det Punkt, da Formanden expederer denne Sag til det andet Thing, saa maa han vistnok uden Afstemning være berettiget til at faae en Gensformighed bragt tilstede, hvis det ellers kan lykkes ham ved den Medhjælp, der staaer til hans Tjeneste.

**Fischer:** Jeg skal indskrænke mig til at ønske det.

**Hasle:** Den ærede Ordfører har vistnok misforstaaet mig, idet det efter hans sidste Ytringer lod til, at han meente, at det blot var tilstrækkeligt, at det var tilladt Næringsdrivende udenfor Markedspladsen at komme dertil og sælge Fødevarer og Brændeviin; men min Mening er, at det factiske Forhold fortæller os, at de Omboende, Dagen før Markedet holdes, ere et Slags Værtshuusholdere, idet de saa at sige ere nødte til at beværte de Folk, som komme til dem Dagen iforveien med deres Heste og Creaturer. Naar den ærede Ordfører siger, at lignende Bestemmelser findes i Reglementerne for Markederne, saa mener jeg, at der ogsaa maa være en Opfordring for Udvalget og navnlig for den ærede Ordfører til at berøre en Bestemmelse i denne Paragraph, som stemmer med Reglementerne for Markederne, eller med andre Ord indføre en anden Bestemmelse i Lovudkastet end den, der nu staaer.

**Grundtvig:** Jeg skal blot indskrænke mig til at udtale det Ønske, at vore Love maatte blive skrevne ret, saa at de hverken mellem hinanden eller enhver Lov for sig indeholde nogen Modsigelse, og naar dette er skeet, først da vil det være Tiden at tænke paa, at de blive retskrevne d. e. stavede ret; thi det nytter i dette som i alt Andet slet ikke at afsie Nyggen og sluge Kamelen.

**C. C. Møller:** Det er ogsaa med Hensyn til det Punkt, som her er blevet bragt paa Bane af en æret Rigsdagsmand (Hasle) angaaende Udsalg af Fødemidler og Drickvarer, at jeg skal tillade mig en enkelt Bemærkning. Det er mig bekjendt fra Jylland, at det er en Indtægt for mange Smaafolk, som boe i Omegnen af det Sted, hvor Markedet holdes, at de, imod at betale Stadspenge, kunne opreise en Bod paa Markedet. Jeg kan saaledes erindre, at det var en betydelig Indtægt for flere af de Smaafolk, der boede i mit Pastorat, og det vilde vistnok være Uret i Fremtiden at nægte disse Folk, som i mange Aar have været vant dertil, den Indtægt, de derved have kunnet forskaffe sig.